

మత్తుగా తాగితే?

డాక్టర్ వాలిస్ నావికాదళంలో సర్జన్ గా పనిచేసి రిటైరయ్యాడు. నేనేమో మిలిట్రీలో డాక్టర్ గా పనిచేసి ఇటీవలే మా సొంతవూరు చేరుకున్నాను. విడివిడిగా విశ్రాంతి పుచ్చుకొంటున్న ఈ తరుణంలో ఏంకో కాలానికీ మేమిద్దరం కలుసుకున్నాము.

రోల్ పార్ట్ తీర ప్రాంతానికి దగ్గరవున్న మా గ్రామంలోని ఇంట్లో కూచుని వున్నాము. నేను డాక్టర్ వాలిస్ గ్లాసులో కొంచెం బ్రాండి పోసాను.

డాక్టర్ బ్రాబీ నిండిన గ్లాసును పట్టుకుని బంగారపు సురుగులావున్న దాన్ని తన కళ్ళ ఎదుట పట్టుకుని వెలుగుతున్న పెట్రోమాక్స్ ను చూసాడు. వేలితో నాలుకపై రెండు బ్రాండి చుక్కలు వేసుకుని డా. వాలిస్ అన్నాడు చివరికి—“ఎంత ఆనందాన్ని నింపుకున్న విషయం ఇది! జాతులకు జాతులనే తన ఆకర్షణతో—రుబితో—మత్తుతో స్వర్ణనాళం చేసిన ఈ నమ్మక ద్రోహపు పానీయం సంగతి నీకు తెలుసుకదూ?”

“అయినా నీకేం తెలుస్తుందిలే దీనికైక్తి”— అంటూ డాక్టర్ ఒక్కొక్కటి ఆ బ్రాండి తాగి, గ్లాసును టేబుల్ పై పెట్టాడు—“నువ్వు నవలల్లో చదివేమో! నేను స్వయంగా చూసాను. ఒక ఆటవిక కొండజాతి దీని మూలాన్నే నాళనమై పోయింది. ఎర్రగడ్డం ఇంగ్లీషు నావికులు సరఫరాచేసిన సారాను సొట్ట నిండా తాగి మొత్తం తెగ ఊళ్ళుపోయింది”

డాక్టర్ వాలిస్ ఆ తర్వాత తాను చూసిన మరో విషాద సంఘటనను చెప్పుక పోతున్నాడు—“మన దేశంలోనే ఒక ఊళ్ళో జరిగిన దారుణమైన సంఘటన ఇది.....

నీకు తెలుసుకదూ! మా బాబాయి చని పోతూ ఆ ఊళ్ళోవున్న ఇల్లు నాపేర రాసి పోయాడు. ఆ రోజుల్లో మూడు నెలల నెల వులవై కులాసాగా గడుపుదామని ఆ ఊరికే వెళ్ళాను. ఆ ఊరు సముద్ర తీరానికి చాలా దగ్గర. రాత్రి పగలల్లా సముద్రం గాలి ఊల వేస్తున్నట్టు వీచేది. అక్కడక్కడ ఎప్పుడో పాతిన పెద్ద పెద్ద రాతి స్తంభాలు ఉన్నాయి. పెద్ద పెద్ద ఆకారాల్లో ఉన్న ఆ స్తంభాలకి

గాలి కొట్టుకుని వాటి నిళ్ళబ్బాన్ని—ఆకారాన్ని భగ్నం చేస్తూ ఉండేది. ఆ రాతి స్తంభాలను దేవుళ్ళుగా ఊహించుకొని వాటికి ప్రాణం వచ్చి పెద్ద పెద్ద అంగలతో ఊరి వైకి విరుచుకు పడ్డట్టు కాకుంటే రాతి రెక్కలతో స్వర్గానికి ఎగిరి పోతున్నాయనుకునేవాణ్ణి.

చాలా వరకు అక్కడి మగవాళ్ళవృత్తి సముద్రంలో చేపలు పట్టడం. వాళ్ళ పడవలని కబళించడానికి భయంకర సముద్రం ఆకువచ్చ బూడిదరంగు ముఖంతో వ్రైబడి వాళ్ళను గోశిల్లా మింగేసేది. చేపలు పట్టే నాచుల్లో ప్రతిరోజు వాళ్ళు నిర్భయంగా మత్తుగా బ్రాండి వెళ్ళారు. వాళ్ళు మామూలుగా అనుకునే వాళ్ళు—“నీసా నిండుగా ఉంటే చాలు నీకు తీరాన వున్న కొండలు కనబడతాయి. కాని అది భాళి కాగానే ఇక నీకేమీ కనబడవు”

పగుడినెలోకి వెళ్ళినా తండ్రి కనబడడు. ఇంటివిడచు నీభర్త పమయ్యాడని అడగితే ఆమె పరవళ్ళు తొక్కుతూ తీరం వెంబడి సురగలు కక్కుతున్న నీకటి సముద్రాన్ని చూపెడుతుంది. ఒక రాత్రి మత్తుగా తాగి వెళ్ళాను అంటే మళ్ళీ తిరిగి రాలేదని తెలిసి పోతుంది. పెద్దకొడుకు కూడా అంతే, ఆమెకు ఇంకా నలుగురు కొడుకులు వుంటారు. బలంగా బాగా ఎదిగిన వాళ్ళు. ఇక ఆ తర్వాత వాళ్ళ వంతుకూడా వస్తుందనే సంగతి మర్చిపోకూడదు మనం!

సరే ఏం చెప్పాను!— నెలవుల్లో ఒక రిటైరయిన నావికుడు నాతో నౌకరుగా ఉండేవాడు.

ఇంకా నాతో ఆ ఇంట్లో ముగ్గురు వుండే వాళ్ళు. ఆ ముగ్గురు ఒక కుటుంబం. నేను వెళ్ళిపోగానే ఆ ఇళ్ళను జాగ్రత్తగా కనిపెట్టుకొని వుండేవాళ్ళు ఇద్దరు అక్కచెల్లెళ్ళు. ఇందులో ఒకామె భర్త తో మాతిగా పని చేసేవాడు

ఆ సంవత్సరం మా తోట మాలి భార్య గొడుగును ప్రవహించింది. కిస్ మన్ వండగ దగ్గర గొడుగున్న రోజు అది. ఆ ఊళ్ళో ఒక చర్చి గానికో ఫాదరీ, ఇంకా జనాభా బాగానే ఉండేది.

ఒక దినం తోటమాలి సానెల్ వచ్చి ‘మతాచారంగా నామకరణం చేయడానికి ఖర్చుకి కావాలి— కొంచెం డబ్బు ఇవ్వండి, అని అడిగాడు మరి అవసరం కదా అని ఇచ్చాను.

నామకరణ మహోత్సవం డిసెంబరు నెల లో నిర్ణయించుకున్నారు. అది చలికాలం. ఎముకలు కొరికేస్తున్న చలి. సాయంత్రం కాగానే సాలిపోయిన మంచుతెర అంతు లేకుండా భూమిపై సాంతం వాలిపోయింది. సముద్రం దూరంగా నల్లగా తెల్లని ఆకాశం అంచుతో కనపడేది. ఆ సముద్రం ఎప్పుడు ఆరాట పడుతున్నట్టు తన కెరటాలన్నింటినీ కూడ గట్టుకొని క్రూర జంతువులా తన పొరుగువాడిపై విరుగుకు పడుతుండా అని పించేది.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి సామెల్ తన వదిన మరియుతో నా దగ్గరికి వచ్చాడు. లావుగా వుండే మరియు వెంటవాళ్ళ మంత్ర సాని. శిశువును ఒక చిన్న బ్లాంకెట్ లో చుట్టుకొని వచ్చింది. సామెల్ నన్ను కూడా “మీరు చూద్దురుగాని, రండి!” అన్నాడు.

మేము చర్చికి బయలుదేరాం. అప్పటికే కప్పకున్న శాలువాను చించివేస్తున్న చలి. ఆ చల్లనిచలి చర్మాన్ని వొలిచేస్తున్నట్టు ముఖాన్ని జివ్వర మండించేస్తూ ఉంది, మా అందరి కంఠ ముందుగా నడుస్తున్న మంత్రసానిని— శిశువును చూసాను. అబ్బ! ఆ కొరికేస్తున్న చలిని ఆ శిశువు ఎలా భరిస్తున్నాడో?

చర్చికి చేరుకున్నాము. ఫాదరీ ఇంకా రాలేదు. అప్పుడు ఆ మంత్రసాని అక్కడే ఎదురుగా తలుపుదగ్గరకూర్చొని పసివానిపై దుస్తులు విప్పేయడం మొదలు పెట్టింది. మొదలను కున్నాను మూత్రంపోసి ఉంటాడు కాలోలని! కాని ఆ మంత్రసాని దెయ్యంలా ఆ శిశువును నగ్నంగా ఏమాత్రం బట్టలు లేకుండా రాయిపై మగ్గుగాలితో పడుకోబెట్టింది. ఆమె చేస్తున్న పిచ్చివనిని చూసి షాక్ తగలినవాడిలా వెళ్ళి— “ఏయ్ నీకు పిచ్చివట్టిందా— ఏమిటి వాడిని చంపుతావా?”

ఆ అడవి మాత్రం శాంతంగా జవాబు

చెప్పింది. "అహ! కాదండీ! వాడు పేరు పెళ్ళి కోడానికి ముందు ప్రభువుకోరకు అనగ్నంగా వేచి వుండాలండీ."

వాడి తండ్రి, పెద్దమ్మ మహా భక్తి చూస్తూ నిలబడ్డారు. అది ఆచారం. ఆ ఆచారాన్ని పాటించకపోతే పిల్లవాడికి ఏ అనమైనా రావచ్చు!

నాకు వొళ్ళు మండింది. సామెల్ ని తిడుత వెళ్ళిపోతానని బెదిరించాను.

బలవంతంగా ఆ శిశువుపై బట్ట కప్పాల ప్రయత్నించాను. కాని ఏలాభం. ఆ మంసాని ఆ పసివాడిని అలానే నగ్నంగా మంచు తీసికొని దూరంగా వెళ్ళి నిలుచుంది.

ఈ పశువులని వదలి వెళ్ళిపోదామనుకుంటు వుండగానే ఫాదరి వస్తున్నట్టు కనబడ్డాడ ఫాదరి వెంట ఒక కుర్రాడు "పవిత్ర కలశ తీసుకొని వస్తున్నాడు.

మెల్లిగా వస్తున్న ఆయన దగ్గరికి పరుగెక్కి పంపించావాళ్ళు చేస్తున్న పని ఏమిటో చెప్పిన ఆయన ఏ మాత్రం ఆశ్చర్యపడకుండా తొందరగా రావడానికి ప్రయత్నమైనా చేకుండా అన్నాడు- "మీరేమి చేస్తారు చెప్పండి సార్? అది ఆచారం. దాన్ని మనం ఆపలేం."

"కనీసం తొందరగానన్నా వచ్చేయండి" నేను అరిచాను.

"తొందరగా ఏమాత్రం నడవలేదు" చల్ల అంటున్నాడు.

అతను చర్చి గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు మేము మాత్రం ఆ చలిలో వెలుపలే తలుదగ్గర నిలబడ్డాం. ఆ కోరికేస్తున్న చలి ఏడ్యలేక బాధతో అరుస్తున్న ఆ శిశువుకం నేనే ఎక్కువ బాధ పడుతున్నానేమో అనిపించింది.

చివరికి తలుపు తెరుచుకొంది. నామకరణ చేసేప్పుడు ఆ సర్వీసు అయ్యెంత వరకు శిశువును నగ్నంగా ఉండాల్సి వచ్చింది.

ఆ ఫాదరి బైబిల్ లోని మాటలు అర్థలేకుండా వల్లెవేస్తూ తంతు జరుపుతున్నాడ అతడు మెల్లిగా ఏదో పవిత్రమైన తాబేలు కదులుతూ చదువుతున్నాడు.

ఎట్టాగో సర్వీసు అయిపోయింది. ఆ మంసాని గడ్డకట్టుకుని పోయిన శిశువును బట్ట చుట్టి వేసింది. మళ్ళీ గుండెను తొలిచేసే అరులతో ఆ పసివాడు ఆ బ్లాంకెట్ లో చుట్టుకున్నాడు.

ఫాదరి నాతో అన్నాడు- "ధయచేసి టెక్స్ట్ లో సంతకం చేస్తారా?" ఆయన మా

వినికోపించుకుండా మా తోటమాలివైపు తిరిగి "హు! ఇంకేం త్వరగా ఇంటికి వెళ్ళి ఆ కుర్రాణ్ణి వేడిచేయి. ఏమాత్రం ఆలస్యం చెయ్యొద్దు" అన్నాను.

ఒక వేళ అప్పటికే ఆలస్యం కాకుండావుంటే న్యూమోనియా రాకుండా ఉండటానికి ఏమి చేయాలో వివరంగా చెప్పి పంపించాను. వాడితో వెళ్ళిపోయాడు. నేను చర్చి గదిలోకి ఫాదరితో వెళ్ళాను.

నేను రిజిస్టర్ లో సంతకం పెట్టగానే ఫాదరి డబ్బు చెల్లించవన్నాడు.

సామెల్ డబ్బు ఎలా గూ ఇచ్చి వుంటాడనుకొని నేను ఏమి ఇవ్వనన్నాను. ఫాదరి కోపంతో సర్టిఫికేట్ చింపేస్తానని నానుకరణం తతంగమంతా కొట్టేస్తానని భయపెట్టాడు. అలా చేస్తే పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ తో కేసు పెట్టిస్తానని తిరిగి భయపెట్టాను. ఆ తర్వాత కొంత రగడ జరిగిన తరువాత డబ్బు చెల్లించాను.

నేను ఇంటికి వెళ్ళగానే సీరియస్ గా ఏమైనా జరిగిందా అని మహా ఆత్రుతతో సామెల్ ఇంట్లోకి వెళ్ళాను కాని ఇదేమిటి? సామెల్ వాడి వదిన, మంత్రిసాని ఎవరూ ఇంకా తిరిగి రాలేదు

సామెల్ భార్య చలితో వణిపోతూ మంచంపై పడుకుని వుంది. ఆకలితో అలమటించి పోతోంది. పాపం! నిన్నటినుండి తిండి లేదు మరి!

"ఈ వెధవలంతా ఎక్కడికి వెళ్ళారు?" కోపంగా అడిగాను.

ఆమె ఏమాత్రము కోపం లేకుండా- "వాళ్ళంతా త్రాగడానికి వెళ్ళివుంటారు. పేరు పెట్టారు కదూ ఈరోజే మరి!"

అది ఆచారం. అప్పుడు నేనిచ్చిన డబ్బు ఏమైపోతున్నాయో ఊహించాను. చర్చిలో చెల్లించాల్సినవి త్రాగుడిశిఖ్యులపెడుతున్నారు.

ఆమెకు నా నౌకరుతో వేడిసూపు తెప్పించి ఇచ్చాను. ఆ గదిలో వెచ్చగా ఉండేట్టు మంట వేసాను. కోపంతో ఆ గాడిదలు రాగానే బాగా తిట్ట రెండు తన్నాలనుకున్నాను. పాపం ఆ శిశువు ఏమైపోతాడోనని ఆరాట పడ్డాను.

రాత్రి పన్నెండు గంటలై నా వాళ్ళు వస్తారేమో ఎదురుచూస్తూ మెల్లోని ఉండవని చెప్పి పక్కమీదికి చేరుకున్నాను. పక్కవై వాలగానే వెంటనే నిద్రపోయాను. మరి నాది నావి కుడికి ఉండే నిద్రమత్తు!

ఉదయం కాగానే, పేవింగ్ కి వేడి సీళ్ళతో

నా నౌకరు వచ్చిలేపాడు. నిద్రలేస్తూనే అ గను- "సామెల్ వాళ్ళు వచ్చారా?"

నౌకరు మొదట చంకోచిస్తూ అన్నాడు- "ఏం చెప్పమంటారండీ. ఆ వెధవ సామెల్ బాగా తప్పతాగి వొళ్ళు తెలియకుండా రాత్రి మూడు గంటలకు వచ్చాడు ఇంటికి! ఆ లావు దయ్యం వదిన, మంత్రిసాని కూడా మత్తుగా తాగి వున్నారు. ఆ గాడిదలంతా గొంతుదాకా తాగేసి ఎక్కడో ఏ గుంటలోనో పడి నిద్రపోయి వుంటారు. అందుకే కిమ్మనకుండా వీళ్ళకి పతా లేకుండానే ఆ పసివాడు ప్రాణం వదిలాడు."

ఒక్క దూకుల్లో పక్కమీది నుండి క్రిందికి ధూకాను. "ఏమిటి పసివాడు చనిపోయాడా?"

"అవునండీ సార్! పసివాడి శవాన్ని సామెల్ భార్య కియ్యగానే ఆమె ఏడ్యడం మొదలు పెట్టింది. వీళ్ళంతా కలిసి ఆమె దుఃఖం మరిపించాలని ఆమెకు కూడా త్రాగించారు."

"ఏమిటి? ఆమెకు కూడా త్రాగించారా?"

"అవును సార్! పొద్దున్నే మరో సంగతి కనుక్కున్నానండీ. సామెల్ కి సారాయి, డబ్బు పది దొంకొ పోయే సరికి మీరు పెట్రోమక్స్ లో పోయడానికి తెచ్చిన స్పిరిట్ నలుగురు కలిసి త్రాగేసారు. ఇంకేం ఆ సామెల్ భార్య చనిపోయే స్థితిలో వుంది."

వెంటనే దుర్తులు వేసుకొని ఆ పశువులనం దరినీ ఒక్కొక్కరినీ బుద్ధి వచ్చేటట్టు తన్నా లనుకొని చేతికర్ర తీసికొని మా తోటమాలి ఇంటికి వెళ్ళాను.

సామెల్ భార్య ఆఖరి శ్వాసలో ఉంది. స్పిరిట్ ఫారాఫిన్ ప్రభావం అని. పక్కలోనే గడ్డకట్టిన శిశువు శవం! సామెల్, వాడి వదిన, మంత్రిసాని వొళ్ళు తెలియకుండా భూమిపై పడుకుని గుర్రు పెడుతున్నారు. వాడి భార్యను పరిక్షించి కావలసినదంతా చేసాను. అయినా ఆమె ఆ మధ్యాహ్నం మే చనిపోయింది.

డాక్టర్ వాలిస్ చెప్పడం మానుకున్నాడు బ్రాండి సీసాలో నుండి మరో డోస్ గ్లాసులోకి వంచుకున్నారు. మళ్ళీ మళ్ళీ పెట్రోమాక్స్ వెలుగులో ఆ బంగారు రంగు ద్రావకాన్ని గ్లాసుగుండా కాసేపు చూస్తూ వుండిపోయాడు ఆ వెలుగు త్రాచిలో రకరకాల కాంతి కిరణాలను ప్రసరిస్తూ ఉంది. డాక్టరుగారు ఒక్క గుక్కలో ఆ భయంకర పానీయాన్ని తాగే సారు.

మూలం: వెంపాసా అనువాదం: నిఖిలేశ్వర్